

זוהר פרשת בהר (ק:)

מצוה זו להקריב תמידים ומוספים לה'

ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו לה' וגו'. מצוה זו להקריב תמידים ומוספים לה', אף על פי שהקרבנות כלם לה', הוא נוטל הכל ומחלק הקרבנות למחנות שלו, מהם מחלק לכלבים, אותן קרבנות הפסולים שנותנם לסמא"ל כלב ולמחנותיו, ובשביל זה היתה יורדת צורת כלב לאש המזבח, ומהם לשדים שיש בהם כבהמות, ומהם כמלאכי השרת, ומהם כאנשים, אותן שמעשיהם כשדים מחלק קרבנם לשדים, אלו שמעשיהם כמלאכים מחלק קרבנות שלהם למלאכים, זה שאמר הכתוב את קרבני לחמי לאשי^[עה] שאותן הקרבנות שלהם אין תלויים בבהמות, כי קרבנות הבהמות הם של עמי הארצים, וקרבנות האנשים שהם כמלאכים היינו תפלות ומעשים טובים, קרבנות תלמידי חכמים בעלי מדות והם בעלי סודות התורה והנסתרות הגנוזות שבה, יורד הקב"ה בעצמו לקבל הקרבנות שלהם, שהיא תורת ה' תמימה שכינה הקדושה הנכללת מעשר מדות, והתלמידים של החכמים דבריהם כאכילת שירי מנחות, ויש אחרים המתגברים עליהם, שהתורה שלהם כאכילת מנחות עצמן ולא שירי מנחות, ויש אחרים שהתורה שלהם אכילת קדשים, מאכלים מכמה מינים למלך, וכל מנחות של מאכלי הקרבנות ציוה הקב"ה להקריב כולם אליו בבית שלו שהיא השכינה, וזו היא המצוה להקריב קרבנות בבית הבחירה, לקיים (ירמ' ט') כי אם בזאת יתהלל המתהלל וגו'^[עז] משל למלך שהיו עבדיו ונסיכיו ושרי המלכות משלחים לו הרבה מתנות, אמר מי שרוצה לשלח לי מתנה לא ישלח אלא בידי המלכה, לקיים בה (תהלים ק"א) ומלכותו בכל משלה, ובעבור זה נקראת השכינה קרבן לה', עולה לה', אשם לה', ואילו קרבן נדות ויולדות ומצורעים וזבים וזבות, הכל נצרך להקריב להקב"ה ושכינתו, ואח"כ הוא תחלק לכל, זה שאמר הכתוב ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה, ואפילו מזון החיות כגון קרבן שעורים, מאכל בהמות ומאכל עבדים ושפחות של בית המלך, ואפילו מאכל הכלבים החמורים והגמלים, לקיים בה ומלכותו בכל משלה, ומניין שעל ידה מחלק הכל, שכתוב ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה, לפי שהקב"ה ו בן יה כולל יהו, והשתלמות שלו ה, היא עולה לה', קרבן לה', שלמים לה', היא התקרבות שלו ושלמותו, שבה נשתלם יהו להיות הויה, והכל מתהדר בה, ובעבור זה (שמות כ"ב) זובח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו,

זיו הזוהר

המלאכים שנקראים אישים. עו. בזאת רמו על השכינה הקדושה שנקראת זא"ת.

שלא לתת ממשלה לצד הטומאה בקרבן, שכל אלהים אחרים בעולם הפרוד הם, ואין להם התקרבות והתיחדות, והקב"ה הפרידם משמו כמו שהבדיל חשך מן אור, זה שאמר הכתוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך, ומי שמקרב להקב"ה מה שהרחיק, כמי שמקרב טמאת נדה לבעלה, וזהו הסוד (ויקרא י"ח) ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב לגלות ערותה, וכל אותן לא תגלה ערותן התקרבות של כל עריות שקולין לעבודה זרה, שכל צדדים האחרים עליהם נאמר (בראשית י') מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם, וכתוב ללשונותם בארצותם לגויהם, וכתוב כי שם בלל ה' שפת כל הארץ ומשם הפיצם ה', וכל מי שמקריב איזה קרבן לצדדים אחרים, הקב"ה מפרידו מן שמו, ואין לו חלק בשמו, שהקב"ה בחר את ישראל מכל שאר האומות, זה שאמר הכתוב (דברים י"ד) ובך בחר ה' וגו', והבדיל אותם מהם לחלקו, זה שאמר הכתוב (שם ל"ב) כי חלק ה' עמו, ובעבור זה נתן להם התורה משמו, שכתוב זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר, והרי נתבאר יה עם שמ"י עולה שס"ה, וה עם זכר"י עולה רמ"ח, בכל מצוה ומצוה הקשיר את ישראל בשמו, להיות כל אבר ואבר שלהם חלק גורלו ונחלתו, ובעבור זה זוכח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו.

זוהר פרשת פנחס (רכ"ד):

**אם זכה היה יורד כמו ארי של אש לאכול הקרבן, ואם לא היה יורד שם כמין
כלב של אש - ואף כך כאשר מת האדם אם זוכה יורד בדמות אריה לקבל נפשו
ואם לא בדמות כלב**

אמר מנורה הטהורה, מה שנזכר בחבור הראשון סוד הקרבנות, שכמו גידי הכבד יש בהם גדולים וקטנים ומתפשטים לכמה צדדים ושואבים ויונקים, אף כך בקרבנות, אותן החילות שהם כדמיון שלהם נוטלים אברים ואמורים ופדרים שנתאכלים כל הלילה, הרי אמרת שהקרבנות אין הם נקרבים אלא הכל לה', כמו שנאמר זוכח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו, אלא אף על פי שכל הקרבנות צריכים להקרב לפניו, הוא מחלק לכל המחנות מאכלים של הקרבנות לכל אחד כראוי לו, לשכליים מזון התורה ומשקה היין ומים של התורה, לטבעיים שהם שדים הדומין לבני אדם נותן להם אותן מאכלים הטבעיים, שיוורד אש שלהם לאכול אותם, כמו שביארו החכמים שאם זכה היה יורד כמו ארי של אש לאכול הקרבן, ואם לא, היה יורד שם כמין כלב של אש, ואף כך כאשר מת האדם אם זוכה יורד בדמות אריה לקבל נפשו, ואם לא, בדמות כלב, שעליו אמר דוד (תהלים כ"א) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי, ולבעבור שיציל הקב"ה גופות של ישראל ונפשותיהם מהם צוה להקריב קרבנות של בהמות, וגופותיהם יהיו במקומם, לקיים (משלי כ"ה) אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים, אבל הקב"ה אינו נוטל אלא רצון הלב ורוח נשבר שלו, זה שאמר הכתוב (תהלים נ"א) זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה^[עז] כדמיון כלי חרס שאמרו בהם נשברו נטהרו, כהני מוחא, לואי לבא, ישראל גופא,

זיו הזוהר

נשברה, ואמר על זה הפירוש דכאן דבני נשא לא ידעי מאי קאמרי, ואולי כונתו דבני נשא לא ידעי שזה הכתוב סובל ב' פירושים.

עז. זה פלא כי מובא לעיל על הפסוק צו את בני ישראל מה שא"ר אבא בדף (רמ.). ששמע מבוצינא קדישא פירוש אחר על הכתוב זבחי אלהים רוח

ונאמר בהם כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדם, ואם הכבד רוצה להקריב אל חלב חלבים שהם טמאים, אין הוא נוטל אלא שמנינות של חלב טהור, וכדמיון שיש בגוף חלב טהור וחלב טמא, דם צלול בלי פסולת ודם עכור בפסולת, ועורקי הלב הם חילות קדושים, ועורקי הכבד חילות טמאים, אף כך אותן המחנות של יצר הרע והמחנות של יצר הטוב, אלו ממונים על עורקי הלב, ואלו ממונים על עורקי הכבד, ואף כך שתי אומות, ישראל ואומות העולם עובדי כו"ם.

אמר לו רועה הנאמן, יפה אמרת בכל, אבל אפילו ישראל אין כולם שוים, שיש בהם בני מלכים מצד המלכות הקדושה, הכלולה מעשר ספירות ומכל הויות וכנוים, ויש מהם עבדים מצד של עבד שהוא עבדו זקן ביתו^[ע"ז] ויש מהם כבהמות, ונאמר בהם (יחזקאל ל"ד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, ואתן הדומים לצאן צוה הקב"ה להקריב בהמות במקומם לכפר עליהם, ואתן הדומים למלאכים קרבנות שלהם הם המעשים טובים, שממונים עליהם מלאכים שמקריבים אותם להקב"ה במקומם, והם נקראים בנים לה', זה שאמר הכתוב בנים אתם לה' אלהיכם..

זוהר פרשת פנחס (רכה).

כאשר חוטאים אלו שנקראים בנים לה', נסתלק אור הקב"ה מהאותיות של השם הקדוש ונשארות בפירוד, ומה התקון שלהם, התורה, שהיא שמו הקדוש של הקב"ה, לקרב בה האותיות של שם הקב"ה, י בה ו בה, אף כך אותן העבדים שלו מצד של חיות הקודש, בהחטאים שלהם גורמים לו להסתלק מהם, מה התקנה שלהם, להמשיך אור הקב"ה עליהם שיקרבם, אף כך אותן שנתהוו מארבע היסודות, שהם צאנו של הקב"ה, שגרמו להסתלק הקב"ה מהם, תקנה שלהם לקרב אותם להקב"ה, ומפני זה ציוה בכולם קרבן לה' - ע"כ ר"מ.

זוהר פרשת לך (פא. סתרי תורה)

מערת המכפלה - פתח הגן עדן

צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי. למדנו שעשה הקב"ה ירושלים למעלה כדמיון ירושלים שלמטה, בחומות ומגדלים ושערים הנפתחים, ואותן החומות אשר שם יש עליהם שומרים לשמור שערי אותן החומות, שכתוב (ישעי' ס"ב) על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים וגו', ומיכאל כהן גדול העליון הוא למעלה מכל שומרי השערים של אותן החומות, הנשמה כאשר תצא מעולם הזה אם תזכה נכנסת בגן העדן של הארץ, שנטע הקב"ה עבור רוחות הצדיקים^[ע"ט] כדמיון אותו גן העדן שלמעלה, אשר שם כל צדיקי העולם, וכאשר הנשמה יוצאת מעולם הזה נכנסת במערת המכפלה, ששם הוא פתח הגן עדן, פוגעת באדם הראשון ובאותן האבות אשר שם, אם זכתה שמחים בה ופותחים לה פתח ונכנסת, כיון שנכנסת יושבת שם בגן ומתלבשת בלבוש הצורה שהי' לה בעולם הזה ומתענגת שם, ואם לא זכתה דוחים לה לחוץ.

עז. זה המלאך מט"ט שר הפנים. **עט.** כפי שמבאר הלאה משמע שקורא כאן להרוח בשם **זיו הזוהר**

סוד הנסתרות לחכמי לב נמסר, שלש מדרגות הן שמחוברות זו בזו, ואלן הן. כוחות נפש רוח נשמה ומהותם

נפש זהו הכח שהגוף נבנה ממנו, שכאשר האדם נתעורר בעולם הזה להזדוג באשתו כל אבריו מסכימים ומתוקנים ליהנות בזה, ונפש הזאת והרצון שלה מסכמת לפעולה הזו, והוא משוך כח מן הנפש הזאת ומכניסו שם באותו הזרע שמזריע, ומפני הרצון והמשכת כח הנפש שנמשך שמה נמשך עוד כח אחר שמה מאותן המדרגות שלמעלה שנקראות אישים, ונכנס כח ההוא בהמשכת כח הנפש שבאותו הזרע ונבנה ממנו הגוף, וזה הוא כח הראשון התחתון מאותן הג' כחות, ולפי שנפש הזאת נתקרבה בדבקות של יסוד הגוף, הקרבן שנקרב לכפר על [הנשמה] [הנפש, ככתוב (ויקרא ד') ואם נפש אחת תחטא, ונפש כי תחטא] ניתן ממנו חלק לאותן מדרגות האישים, לפי שהמשכת כח העליון של זאת הנפש בא מהם, וזהו שכתוב את קרבני לחמי לאשי, מהו לחמי לאשי, שנותן מזון לאישים שלי, ולפי שזה כפרת הנפש נוטלים ממנו חלקם, וכאשר מת האדם בעולם הזה, נפש ההיא אינה עוברת מן הקבר לעולם, ובכח שאינו ידוע מספרים המתים זה עם זה.

רוח הוא המקיים להנפש בעולם הזה, והוא נמשך מהתעוררת הנקבה אל הזכר כאשר הם בתשוקה אחת, ואז היא מעוררת בתשוקתה המשכת זה הרוח מלמעלה, כדמיון שהנקבה מזרעת זרע על ידי תשוקתה אל הזכר, וזה סוד הכתוב (קהלת י"ב) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, שזה הרוח כאשר יוצא מזה [הגוף] [העולם] הוא נפרד מן הנפש, נכנס לגן עדן שבזה העולם ונתלבש שם בלבוש מתוך אויר הגן, כמו שמתלבשים מלאכים עליונים כשירדים לזה העולם, לפי שהם מן רוח ההוא נעשו, שכתוב (תהלים ק"ד) עושה מלאכיו רוחות וגו', אף כן מתלבש הרוח בגן עדן התחתון בהצורה של זה העולם, ושם מתענג בכל התענוגים, בגן עדן הזה יש צורות ותמונות של זה העולם, ויש צורות ותמונות של עולם העליון, ושם כל אותן הצדיקים הולכים ומתענגים, ובראשי חדשים ושבתות הם מבקשים לעלות למעלה, ובאמצע הגן יש עמוד אחד מרוקם בכל גוונים, וזה הרוח כאשר מבקש לעלות מתפשט שם מן הלבוש ההוא, נכנס תוך העמוד ההוא ועולה למעלה לתוך המקום ההוא שיצא ממנו, ככתוב והרוח תשוב אל האלהים וגו', ונוטל אותה מיכאל כהן גדול העליון ומקריב אותה קרבן בושם לפני הקב"ה, ויושבת שם ומתענגת בצרור החיים ההוא, שכתוב עין לא ראתה אלהים זולתך וגו', אחר כך הוא יורד לתוך גן עדן התחתון, ומתלבש בלבוש ההוא ומתענג בכל התענוגים, ויושב שם מעוטר פי שנים מכמה שהיה מקודם.

נשמה היא כח עליון על כל אלה, והיא נמשכת מכח הזכר, סוד עץ החיים, והיא עולה למעלה מיד^[פ] וכל אותן שלש המדרגות נקשרות יחד זו בזו בגוף האדם, וכאשר מתפרדין כלן עולות וחוזרות למקום ההוא שיצאו ממנו, כאשר זה הרוח יוצא מזה העולם ונכנס לתוך המערה שאדם הראשון והאבות שם, הם נותנים לו פנקס לסימן ונכנס לפני

זיו הזוהר

נשמה. פ. פירוש מיד לאחר מיתה, ואצל צדיקי עולם גם בחיי הגוף יש להם כח הזה.

גן העדן^[פא] כאשר יקרב שמה מוצא הכרובים ואותו להט החרב המתהפכת, אם הוא זכאי מביטים בפנקס הסימן שלו ופותחים לו פתח ונכנס, ואם לא, דוחין אותו החוצה, שם בגן עדן כל הזמן שישוב שם הוא מתלבש בהצורה של זה העולם, ובראשי חדשים ושבתות כשהוא מבקש לעלות עם הצדיקים אשר בגן העדן, נותנים לו פנקס לסימן ועולה בתוך העמוד ההוא, שם פוגע באותן שומרי חומות ירושלים, אם הוא זכאי פותחין לו פתח ונכנס, ואם לא, נוטלים ממנו אותו פנקס הסימן ודוחין אותו החוצה, חוזר לגן ואומר (שיר ג) מצאוני השומרים הסובבים בעיר וגו' נשאו את רידי מעלי, זה הוא פנקס הסימן שנטלו ממנו, שומרי החומות, אלה הם שומרי חומות ירושלים שלמעלה.

זוהר פרשת לך (פט):

מי יודע רוח בני אדם העולה הוא למעלה ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ

פתח רבי חגאי ואמר כתוב את קרבני לחמי לאשי וגו'. את קרבני, זה קרבן בשר שנקרב לכפר דם על דם בשר על בשר, לפי שכל הקרבנות אין נקרבים אלא בשר לכפר על בשר, וכך שמעתי אם אדם חטא בהמה מה חטאת, שאמר הקב"ה אדם כי יקריב מכם קרבן לה', למה, אלא שהקב"ה עשה את רוח האנשים ורוח הבהמה, והבדיל זה מן זה, ולפיכך כתוב (קהלת ג) מי יודע רוח בני אדם העולה הוא למעלה ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ, ודאי נבדל זה מן זה, טרם שחטא אדם מה כתוב, ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע וגו', וכתוב לכם יהיה לאכלה, ולא יותר, כיון שחטא ויצר הרע נכנס בגופו ובכל אותן התולדות עשה בהם דין, ואח"כ ראה נח שהרי הגוף נבנה ממקום יצר הרע הקריב קרבן, כמו שהקריב אדם, מה כתוב וירח ה' את ריח הניחוח וגו', וכתוב כי יצר לב האדם רע מנעוריו, אמר הקב"ה מכאן ולהלאה כיון שהגוף נבלע בו יצר הרע ההוא, יתענג הגוף כפי הראוי לו ויאכל בשר, ככתוב כירק עשב נתתי לכם את כל, כאשר אכל בשר התענג בשר שלו ונתערב זה בזה ונתגדל הגוף ממנו, ומזה העונג חטא הגוף בכמה חטאים, אמר הקב"ה בשר אכל והבשר נתגדל ממנו ובו חטא, לפיכך כפרה על גופו בשר, וכיון שהבשר שאכל עשה דם לגופו, לפיכך הדם שיוצא מן בשר ההוא לחוץ הוכן לכפר על הדם שנעשה ממנו, שכתוב (ויקרא י"ז) כי הדם הוא בנפש יכפר. כתוב צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני, וכתוב (שם א') תקריבו את קרבנכם, מה בין זה לזה, אלא קרבני, כגון שלמים הבאים על שלום [ותמידים ומוספים], קרבנכם, כגון חטאות ואשמות הבאים על חטא ואשם, לפיכך את קרבני, זה הבשר, לחמי, חלות ונסכים, ריח, זה הקטרת, ניחוחי, זה הנחת רוח שעושה הכהן בכוונת השם הקדוש, והלויים בכונתם של השיר והשבחה, תשמרו להקריב לי במועדו, מהו במועדו, אם תאמר בכל יום בבקר ובערב, למה אמר

זוהר זיו הזוהר

אומנותו, ואם למדן אצל למדנים, כדאיתא במד"ר קהלת עה"פ מה יתרון העושה וגו', כל אינש ואינש לא משרין ליה אלא עם בעלי אומנותיה, ועוד אפשר לפרש שזה סימן לאיזה שבט שייך שורש

פא. ענין זה הפנקס לסימן אפשר לפרש שהוא כעין ספר קטן לסימן לאיזו מחלקת אנשים הוא שייך לתת לו שם בגן עדן מקום אצל אותן האנשים מאותה המחלקה, אם הוא אומן ישכן אצל בעלי

במועדו^[פב] אלא מועדו השולט בזמן ההוא, עת רצון שנמצאת למעלה במדרגה ידועה, ולכך כתוב במועדו, כאשר קרבן נקרב כולם נוטלים חלק, ונפזרים הקליפות לכל צד, היחוד מתקרב ונתיחד והמנורות נוארות, ונמצא שפע ורצון בכל העולמות, והקב"ה נמצא בסוד היחוד כראוי, ע"כ סתרי תורה.

זוהר פרשת פנחס (רמד)

מִי שְׂמֹזְזַל בְּלַחֵם וּמִשְׁלִיכּוֹ עַל הָאָרֶץ עֲנִיּוֹת רֹדֶפֶת אַחֲרָיו וּמִמֶּנָּה אֶחָד נִפְקֵד עַל זֶה וְהוּא רֹדֵף אַחֲרָיו לְתֵת לוֹ עֲנִיּוֹת

וְעִשִּׁירִית הָאֵיפָה סֶלֶת לַמִּנְחָה. עשירית האיפה למה, אלא עשירית האיפה כנגד מדת המלכות שהיא מדרגה העשירית, סלת למנחה, להעלות סלה הזאת לפני מלך העליון בין שתי הזרועות^[פג] שהיא לחם סלת, והיא נקראת לחם, ולפי שהיא הלחם לא נפקד על הלחם של חמשת המינים שהם חטה ושעורה ושיפון וכו' שר העולם, אלא הקב"ה בלבדו, ולפיכך מי שמזלזל בלחם ומשליכו על הארץ עניות רודפת אחריו, וממונה אחד נפקד על זה והוא רודף אחריו לתת לו עניות, ולא יצא מן העולם עד שיצטרך לבריות, ועליו כתוב (איוב ט"ו) נודד הוא ללחם איה, נודד הוא וילך מטולטל וגולה ממקום למקום, ללחם איה הוא, ואין מי שישגיח עליו, מי שירחם עליו.. כלולה בשמן כתיבת, בשמן^[פד] בשמן ההוא שנמשך ויוצא מלמעלה -.

זוהר פרשת (רמד. רועה הנאמן)

אמר רועה הנאמן אם מי שמזלזל בפירורי לחם ומשליכם במקום שאין נצרך עונשו כך, כל שכן מי שמזלזל בפירורים של המוח שהן טיפות הזרע, וזורקן על הארץ, שנאמר בהן כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ, או שזורקן בנדה או בבת אל נכר או בשפחה או בזונה, וכל שכן וכל שכן מי שמזלזל בפירורי לחם של התורה, שהן קוצי האותיות ותגי האותיות, שאמרו עליהם כל המשתמש בתגא חלף, כל שכן מי שמוסר רזי התורה וסתרי קבלה וסתרי מעשה בראשית או סוד האותיות של שם המפורש לאנשים שאינם מהוגנים, ששולט עליהם יצר הרע אשה זונה, שנאמר עליה (משלי ו') כי בעד אשה זונה עד ככר לחם, ואין לחם אלא כ"ב אותיות התורה, ואין ככר אלא אפילו הלכה אחת.

זיו הזוהר

בלי הזדווגות עם התפארת שהוא האות וא"ו אז נקראת מלכת חסר וא"ו, ובהזדווגות עם התפארת אז היא מלכות מלא וא"ו, וזהו שאמר כאן להעלות הסל"ת, דהיינו מלכת בלי וא"ו לפני מלך העליון שהוא התפארת להיותה מלכות מלא וא"ו, ובזה יובן מה שאמר שהיא לחם סלת, וכידוע שאשה נקראת לחם. **פד.** שמן נקראת השפע ששנשפעת מהזדווגות אבא ואמא, אות ה"י עם אות יו"ד של השם הוי"ה, דהיינו חכמה ובינה.

נשמתו, כי אולי גם שם איש על דגלו יחנו. **פב.** כי הלא אומר הלאה בפירוש את הכבש אחד תעשה בבקר וגו'. **פג.** פירוש להעלות מדת המלכות בין שתי הזרועות שהן הספירות חסד וגבורה שתהיה לעומת התפארת מלך העליון והיינו יחוד קב"ה ושכינתיה, אות ה"ה של השם הוי"ה עם אות וא"ו בהזדווגות, ומה שקורא למלכות בשם סלת נראה לי כי סל"ת בגי' מלכ"ת, וכמה פעמים נזכר בתורה ובנביאים מלכת בלי וא"ו, ויש לומר שכאשר היא

זוהר פרשת פנחס (רמז).

אין התורה כלולה בכל איש אלא במי שסובל הרבה דוחק בשבילה

כלולה בשמן כתית, אמר רועה הנאמן נאמר כאן כלולה בשמן כתית, ונאמר שם בתורה שבעל פה כלולה במקרא במשנה ובתלמוד, ועוד יש עוד שני, כלולה בשמן כתית, ודאי שאין התורה כלולה בכל איש אלא במי שסובל הרבה דוחק בשבילה^[פח] כמו שדרשו בעלי משנה, שאין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה, ועוד אמרו בזמן שאתה מכתת רגליך ממדינה למדינה תזכה לראות פני השכינה, ועוד כלולה בשמן כתית, זה המקיים פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה וכו', ועוד כלולה בשמן כתית, זה שאמר הכתוב (ישעי' נ"ג) והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו, ועוד כלולה בשמן כתית, זה צדי"ק חי העולמים המשוך טיפות קדושות מן מוח העליון^[פח] שהן עשרון אחד כנגד י, שני עשורים כנגד י, שלשה עשורים כנגד י י^[פח] והם עשרון אחד לכבש, שני עשורים לאיל, ושלשה עשורים לפר.. רביעית ההין, זו מלכות הקדושה ה האחרונה מן השם הויה ב"ה, ועוד רביעית ההין, רגל רביעית לכסא העליונה, עולת תמיד, שהוא עולה תמיד למעלה בכל יום ויום עד המחשבה העליונה שאין לה סוף, ולפיכך העולה באה על הרהור הלב.. ובשבת עליית המלכות כפולה, לבעבור שיתוסף בה הארה ושלמות כראוי.

זוהר פרש פנחס (רנו).

עלת תמיד - זו השכינה העולה למעלה

עלת תמיד העשויה בהר סיני לריח ניחח אשה לה', אמר רבי שמעון איזו עלת תמיד^[פח] זו השכינה העולה למעלה במדרגה ההיא שנאמר בה ערב ובקר בכל יום תמיד ואומרים פעמים שמע ישראל, והיא עולה בעמוד האמצעי שהוא תמיד עמה בלי פרוד כלל^[פח] ואנה היא עולה, למקום שנאצלה משם שהוא אין סוף והוא הגבוה מכל הספירות, ובשביל זה דרשו שעולה כלה לגבוה נקרבת, וכאשר היא עולה נאחזין בה כל הספירות והן עולות עמה, ובשביל מה עלייתה, לריח ניחח, לתת ריח טוב לפני ה'^[צ] ואח"כ נאמר בה (ויקרא ט') וירד מעשות החטאת והעולה, יורדת מלאה כפרה לכל חטאות ישראל, וזו העליה שלה היא בעמוד האמצעי, אף כך ירידתה עם כל החיילות שלה היא בו, ולפיכך נקרא סלם^[צא] כי בו עולים ויורדים כל הויות התלויות מן יהוד, ולפיכך כל הקרבנות והעולות הם ליהוד, והמלכות נקראת קרבן לה' על שם שנתקרבו בה כל הכנויים אשר ליהוד^[צב] ולפיכך נאמר

זוהר זיו הזוהר

השכינה ומלכות. **פט**. עמודא דאמצעותא היינו ספירת התפארת עלמא דדכורא, ועולה המלכות עם התפארת עד ספירת הכתר שנקרא אי"ן סו"ף, וזהו שאמר אליהו כתר עליון איהו כתר מלכות. **צ**. ריח טוב היינו מן תורה ותפלה ומצות של ישראל. **צא**. התפארת ששורשו השם הויה ב"ה נקרא סלם על שם שדרך בו עולים ויורדים. **צב**. כי כל הכנויים מורים על פעולות שונות, וכל הפעולות

פה. בכל אלו הדרשות נדרש משמעות כתית מלשון דוחק וצער, ושמן רמז על חכמת התורה. **פו**. כאן דורש שמן על השפע העליונה הנשפע למדת המלכות על ידי ספירת היסוד שנקרא צדי"ק חי העולמים. **פז**. ג' יודי"ן הן, א', יו"ד של אדני, ב', יו"ד של הויה, ג', יו"ד של אהיה. **פח**. קשיא ליה דאם הכונה רק על הקרבן תמיד שנקרב על המזבח, אם כן מה זה העשויה בהר סיני, ומתרץ שמרמז על

עליה קרבנו קערת כסף אחת^[צג] אין מדרגה שתתקרב להוי"ה בלעדה, ואין תפלה ומצוה מכל מצות התורה וכל קרבנות ועולות בלעדה, וכל מדרגות של הספירות אין מתקבלות לפני הוי"ה בלעדה, ולפיכך נאמר עליה בזא"ת יבא אהרן אל הקדש, ולפיכך כתוב (ירמ' ט') כי אם בזא"ת יתהלל המתהלל, היא נקראת שלמים שהיא השתלמות של השם הוי"ה בכל מדרגה ומדרגה, היא ה מן אהיה, ה מן יהוד, מ מן אלהים, י מן אדני, י מן שדי, סוף של כל הוי"ה וכנוי, ובעבור זה נאמר בה (קהלת י"ב) סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור, היא סוף העשר ספירות, י"ם סוף, שלימות העליונים והתחתונים, היא השער ליכנס לכל חכמה לכל כנוי והוי"ה, וליכנס בכל ספירה וספירה, היא הידיעה של הכל, ובלעדה אין רשות לשום בריה להשגיח באיזו חכמה שבעולם, עליה נאמר (תהלים קי"ח) זה השער לה' צדיקים יבאו בו - ע"כ רעיא מהימנא.

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבריו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זזה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זזה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. -
 ובזזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].